

La pel·lícula d'Anna M. Bofarull 'Barcelona 1714' obrirà el festival FIC-CAT el 8 de juny i arribarà als cinemes la tardor vinent, després d'una llarga postproducció

El final del setge de 1714

Bernat Salvà
BARCELONA

Barcelona 1714, una pel·lícula sobre el setge de la guerra de Successió dirigida per Anna M. Bofarull i rodada entre el 2013 i el 2014, ja està finalment enllestida i ha estat triada per inaugurar la dotzena edició del FIC-CAT-Festival Internacional de Cinema en Català el pròxim 8 de juny a Roda de Berà. Més endavant, a la tardor, és previst que s'estreni en sales de cinema, però de moment no hi ha data.

Anna M. Bofarull ha comentat que "serà un enorme privilegi que *Barcelona 1714* es vegi per primer cop en un festival com el FIC-CAT", que "aposta per producte fet a

casa i en la nostra llengua".

Barcelona 1714 culmina així un llarg procés de postproducció que s'ha fet entre Catalunya i Colòmbia al llarg quatre anys. Una altra de les novetats és l'entrada al projecte de TV3, que s'hi ha incorporat com a col·laborador. Bernat Quintana i Alba Brunet encapçalen el repartiment de la pel·lícula

Guerra transeuropea

Guerra, amor, passió, traïció i resistència són alguns dels ingredients d'aquesta producció rodada en català i ambientada a la guerra de Successió, en el segle XVIII. "Més que el primer conflicte mundial, la guerra de Successió va ser la primera gran

guerra transeuropea, i va involucrar moltíssimes nacions i espais geogràfics", va explicar a aquest diari Heiko Kraft, el productor de *Barcelona 1714*.

La productora KaBoGa va presentar fa uns mesos el primer *teaser* promocional del film, en què es poden veure les primeres escenes del metratge final del film. L'estudi colombià de postproducció Laburo Digital s'ha encarregat dels efectes visuals, la creació dels escenaris 3D i la composició de plans de *Barcelona 1714*. El rodatge ha combinat actors gravats en platós de cinema amb un rerefons digital en 3D creat en gran part per l'estudi colombià.

Bernat Quintana i Alba Brunet són Jan i Agnès, els protagonistes ■ KABOGA

7es Jornades
Gastronòmiques dels

**FIDEUS
ROSSOS**
CAMBRILS

DEL 3 AL 19 DE MAIG

TORELLÓ
VITICULTORS

161575-120042L

Críticateatre

Jordi Bordes

L'altra cara de la Lluna

Un somriure al peu de l'escala

Autor: Henry Miller
Traducció: Màrius Serra
Director: Ramon Simó
Intèrprets: Joan Arqué, Oriol Boixader, Griselda Juncà, Jordi Martínez, Tanja Haupt
Dimecres 1 de maig (fins diumenge) a l'Espai Lliure.

Henry Miller juga a Pirandello. Jordi Martínez es torna a desdoblir i a sortir del clown més estrefat. Ramon Simó es deixa persuadir pel joc de miralls movent les escales com si fossin el reflex de l'ànima. El resultat és una mirada molt sensible i fina sobre la identitat del pallasso. Però també del ciutadà normal. D'una recerca de la felicitat que té un component d'autoengany imprescindible. Tothom té una cara que desconeix, que és com l'altra cara de la Lluna que s'admira. És impossible saber què s'hi amaga, com es resol l'equació de la vi-

Un instant ■ ROS RIBAS

da. L'artista valent, entregat, generós, que no guarda res per si van maldades després dels anys d'èxit, és un mirall cristal·lí sobre el que reflectir la complexitat humana.

Simó ja havia furgat en la crisi del món del circ a *Petita feina per a pallasso vell* (TNC, 2010), alternant les entrades clàssiques de circ amb les situacions dramàtiques dels personatges. Aquí la fórmula es

repeteix. Amb un Jordi Martínez en forma i uns magnífics companys d'entrada com són Enric Auquer i Oriol Boixader. A les reflexions sensates del *carablanca*, August rebufo el gag enginyós, fent-se el graciós. Són escenes que ja han explotat a la trilogia que homenatja la preamortura mort de Monti: *Rhum*, 2014; *Rhumia*, 2016 i *Rhumans*, 2018. Ara, posen de contrast l'agror d'un pallasso que s'adona que el personatge l'ha vençut, l'acapara i l'acaba avorrint i enfonsant en la buidor.

La música en directe, les acrobàcies i la capacitat d'escolta de tots els integrants (Griselda Juncà atrapa al trapezi i Tanja Haupt amb l'univers musical insòlit) fan d'aquest muntatge una peça deliciosa. Amb sorpreses com el joc de llums que transforma l'arrencada en color sèpia al color més contrastat. La Lluna d'aquest August diverteix i emociona.